

РЕШЕНИЕ

№ 8170

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **2333** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.251 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ЗОВСРБ/.

Образувано е по жалба на М. Г. Б. срещу Заповед № ЛС-7/17.02.2023 на Началника на военно формирование /В.Ф./ 22620-София г., с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратен договора за военна служба на основание чл.244, ал.7 вр. чл.245 ал.1 т.8 вр. чл.242 т.1 вр. чл.178 ал.1 ЗОВСРБ, считано от 20.02.2023г.

Жалбоподателят моли за отмяната на атакуваната заповед, като счита, че при издаването и са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като е нарушена процедурата на чл.136 и сл. от ППЗОВСРБ. Според жалбоподателя заповедта не е в предвидената от закона форма, не съдържа законовоизискуемите реквизити, не е мотивирана с посочване на правното и фактическото основание за налагане на наказанието, като по този начин е нарушено правото му да организира защитата си в административното производство; твърди се, че е спорен факта, че на 14.01.202г. М. Б. се явява на работа в нетрезво състояние, като липсват каквито и да е доказателства, че състоянието не му позволява да изпълнява служебните си задължения, каквото е законовото изискване. Твърди се, че е нарушен основния принцип на съразмерност, като се иска от съда да отмени процесната заповед като неправилна, незаконосъобразна, необоснована и постановена в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на

закона. Претендират се направените разноски по делото, като в съдебно заседание се представя списък с разноски и след направено възражение от страна на ответника, че депозитът за вещо лице е платен от ответника, се елиминира тази част на разноските. Ответникът в представените писмени бележки моли подадената жалба да бъде отхвърлена, като счита, че е доказано, че на 14.01.2023г. жалбоподателят е бил с концентрация на алкохол в кръвта и че не е бил в състояние да изпълнява служебните си задължения и твърди, че техническото средство, чрез което е установено наличието на алкохол в кръвта е било в срок на метрологична осигуреност. Претендират се разноските по делото, включително юрисконсултско възнаграждение съгласно представения с писмената защита списък

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства-писмени доказателства, устни доказателства от показанията на свидетелите А. Д. И., В. В. В., К. А. Н., както и тези от приетата по делото съдебна токсикотична експертиза, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е заемал длъжността „командир на Второ отделение „Ремонт на автомобилна и бронетанкова техника“ на цех „ремонт на автомобилна и бронетанкова техника“ във военно формирование 22620-София съгласно заповед №2-825/01.04.2019г. на Министъра на отбраната /л.112/ и длъжностна характеристика за заемната длъжност /л.105/.

По делото е приложена заповед на Министъра на отбраната на РБългария №ОХ-743/12.08.2022г., съгласно която е забранено в служебно време употребата на алкохол от военнослужещите от Министерство на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, вкл. по време на занятия, тренировки, учения, мисии и операции.

Със заповед №РД-84/14.01.2023г. е назначена комисия от военнослужеща от военно формирование 22620-София със задача да присъстват при даване на кръвна проба за наличие на алкохол и други упойващи вещества от М. Г. Б., като проверката да се извърши на 14.01.2023 във ВМА София.

Видно от талон от 14.01.2023г. за медицинско изследване на военнослужещия М. Г. Б. е извършена предварително проба с Алкотест Дрегер 7510 ARSM 018, като е отчетена стойност 1.36 промила алкохол.

Съгласно протокол от 14.01.2023г. за медицинско изследване за употреба на алкохол и/или наркотично вещество на 14.01.2023г. в 20.30 часа е взета кръв и урина от М. Г. Б., като е извършено предварително изпитване за употреба на алкохол на 14.01.2023г в 19.00 часа с Алкотест 7510/ARSM 0184.

Със заповед на Началника на военно формирование 22620 № РД-83/14.01.2023 М. Г. Б., назначен за дежурно длъжностно лице, като помощник-дежурен по военно формирование, е снет от наряд, като е назначен наряд на 14.01.2023 от 09.00 чаа на 15.01.2023 мл. сержант М. Д..

Видно от протокола от химическата експертиза за определяне на концентрацията на алкохол и/или наркотично вещество в кръв/урина, при извършеното лабораторно изследване на съдържание на алкохол в кръв/урина на М. Г. Б., в изпратените за

изследване кръв/урина, взети от лицето се доказва присъствие на етилов алкохол в количество 0.82 g/L в кръв и 1.2 g/L в урина.

С писмо №И-424/18.01.2023г. Ректорът на ВМА София изпраща до Началника на В.Ф. 22620 София протокол за медицинско изследване, талон за медицинско изследване и протокол от експертиза.

Със заповед №РД-86/16.01.2023г. на Началника на В. Ф. 22620-София е назначена комисия за извършване на служебна проверка във В.Ф. 22620-София със задача да извърши служебна проверка относно обстоятелства причините за допуснатото нарушение /отчетено с техническо средство дрегер 1.36 промила наличие на алкохол в кръвта на М. Г. Б..

В хода на извършената проверка са снети обяснения от М. Г. Б., както и от К. Н., П. П. и С. В., като е издадена обменна карта /талон до ВМА –КПО-София-психиатричен кабинет за преглед /диагностично уточнение/ на военнослужещ на основание чл.16 ал.1 от Наредба №Н-5 от 27.07.2012г., заведена под вх. №2-345/06.02.2023г. В обясненията си от 17.01.2023г. Б. твърди, че при подаването на алкохолтест дрегера е усетил „странна миризма“ и че същият е видимо замърсен“, поради което сам е поискал кръвно изследване, за което му е издаден талон за изследване.

На М. Б. е издадена обменна карта/талон за преглед във ВМА-КПО-София-психиатричен кабинет с отбелязване, че се изпраща за преглед /диагностично уточнение/ военнослужещ с установена положителна проба за алкохол на основание чл.16 ал.1 от Наредба №Н-5/27.06.2012г. за условията и реда за предотвратяване, контрол и установяване на годността за военна служба на военнослужещите от въоръжените сили на Република България при употреба на алкохол и злоупотреба и/или зависимост от наркотични вещества, обн. ДВ, бр.55 от 20.07.2012г., в сила от същата дата, с дата на изпращането 06.02.2023г. На гърба на обменната карта е отбелязано, че на 06.02.2023г. „аз М. Г. Б. отказвам да се яви на преглед в психиатричен кабинет/

За извършената служебна проверка е изготвен протокол №3-205/08.02.2023г., в който са описани подробно нарушението като вид, време, място и начин на извършване, вредни последици и причинна връзка с нарушението, данни за вината, причини и условия, довели до нарушението, както и предложение за търсене на дисциплинарна отговорност и вид за дисциплинарно наказание. Изрично е отбелязано, че на 06.02.2023г. на М. Б. е връчена обменна карта/талон до ВМА –КПО-София-психиатричен кабинет за преглед /диагностично уточнение/ на военнослужещ на основание чл.16 ал.1 от Наредба №Н-5 от 27.07.2012г. амб. №24/06.02.2023г. След писмения отказ на военнослужещия да се яви на преглед в психиатричния кабинет на консултативно-приемно отделение на ВМА, обменната карта е заведена в Регистратурата на В.Ф. В протокола е отбелязано и „при спазен реда на чл.16 ал.1 от Наредба №Н-5/27.06.2012г. и на основание чл.16 ал.2 от същата Наредба, в случай, че военнослужещият не се яви в психиатричния кабинет, командирът/началникът на ВФ му налага дисциплинарно наказание съгласно ЗОВСРБ и ППЗОВСРБ. В заключение е предложено на М. Г. Б. да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл.245 ал.1 т.8 от ЗОВСРБ.

На 08.02.2023г е проведена беседа с М. Б. с предмет на беседата-запознаване с резултатите от служебната проверка, като на същата дата М. Б. е подписал протокола за извършената служебна проверка „с особено мнение“, че не е употребил алкохол по време на дежурството на 14.01.2023г., за което му е свидетел К. Н. /снети са му

обяснения на 23.01.2023г./ и че не е напуснал В.Ф., за което са му свидетели П. и В. /снети са им обяснения на 17.01.2023г. и на 18.01.2023г./.

Със заповед № ЛС-7/17.02.2023 на Началника на военно формирование /В.Ф./ 22620-София г., предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и поведението на военнослужещия до извършване на нарушението, за нарушаване на военната дисциплина –неизпълнение на заповед на Министъра на отбраната №ОХ-743/12.08.2022 относно забрана на употребата на алкохол и наркотични вещества, на основание чл.244, ал.7 вр. чл.245 ал.1 т.8 вр. чл.242 т.1 вр. чл.178 ал.1 ЗОВСРБ на М. Б. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратен договора за военна служба, считано от 20.02.2023г.

Заповедта, видно от саморъчно направеното на гърба ѝ отбелязване, е връчена на оспорващия на 20.02.2023г.

Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена по пощата на 06.03.2023г., видно от разписка и касов бон на л.78 по делото.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащи на оспорване пред съд индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, от активно легитимирано лице – лице, което е адресат на акта и чиято правна сфера е неблагоприятно засегната, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.251 ЗОВСРБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорените актове освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.248 ЗОВСРБ дисциплинарните наказания се налагат от длъжностните лица, определени с правилника за прилагане на закона, който в чл.137, ал.4 предвижда, че дисциплинарното наказание "уволнение" се налага от длъжностните лица, които имат право да прекратяват договора за военна служба и да освобождават от военна служба.

По делото е представена и приета като доказателство Заповед № ОХ-669/05.08.2021г. на Министъра на отбраната, съгласно т.9.2., от която, на командирите на самостоятелни батальони и приравнените на тях командири /началници/ на самостоятелни военни формирования, са предоставени правомощията да приемат на военна служба, да сключват договори за военна служба и да прекратяват договори за военна служба на сержантите /старшините/ и войниците /матросите/ в подчинените им военни формирования.

Въз основа на това съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Спазено е изискването за форма на административния акт по чл.59 АПК и специалните изисквания по чл.148 ППЗОВСРБ – в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е посочен извършителят на нарушението, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, доказателствата, въз основа на които е установено нарушението, правното основание и наказанието, което се налага, срокът и редът за обжалване на заповедта.

Спазено е изискването за форма и по отношение на другата заповед – за прекратяване на договора за военна служба като в нея са посочени фактическите и правни

основания за издаването ѝ, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че не са налице допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на някой от двата оспорени акта само на това основание. Правилно е приложен и материалния закон.

В конкретния случай проверката е назначена по повод непосредствено разкриване на нарушение на военната дисциплина – извършената проверка с полеви тестове за употреба на алкохол, при която е установена употреба от жалбоподателя, подкрепена със съответните медицински изследвания, извършени във ВМА. Назначена е комисия, която е изготвила протокол по чл.143 ППЗОВСРБ с изискуемото по ал.1 на с.р. съдържание, изискани са обяснения от наказаното лице като същото е запознато с протокола на комисията, в съответствие с разпоредбата на чл.246, ал.2 и ал.4 ЗОВСРБ. Събрани са всички относими към случая доказателства, с оглед което не е налице нарушение на разпоредбата на чл.34, чл.35 и чл.36 АПК – на жалбоподателя е предоставена възможност за участие в проведеното административно производство, запознат е с доказателствата по преписката, заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена след изясняване на случая от фактическа страна въз основа на събраните доказателства, установяващи по несъмнен начин извършването от оспорвания на дисциплинарното нарушение, за което му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Според чл.244 ЗОВСРБ дисциплинарните наказания са забележка, мъмрене, строго мъмрене, предупреждение за понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца до една година, понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца до една година, предупреждение за уволнение и уволнение. В чл.245, ал.1 от закона са посочени случаите, в които задължително се налага дисциплинарно наказание „уволнение“ като под т.8 е предвидено, че това са случаите на явяване на военнослужещия в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения, причинено от употреба на алкохол или от злоупотреба с наркотични вещества.

Наредба № Н-5/27.06.2012г. за условията и реда за предотвратяване, контрол и установяване на годността за военна служба на военнослужещите от въоръжените сили на Република България предвижда в чл.11, ал.1, че употребата на алкохол и/или злоупотребата с наркотични вещества в случаите по чл. 9 и 10 се установява чрез използване на технически средства и/или тест за установяване употребата на наркотични вещества и лабораторни изследвания.

. Съгласно чл.13 от наредбата военнослужещите, показали положителен резултат за употреба на алкохол и/или злоупотреба с наркотични вещества след изследване с техническо средство или с тест за установяване употребата на наркотични вещества, задължително подлежат на лабораторно изследване. Те се изпращат с талон за медицинско изследване за медицински преглед до най-близката МБАЛ на ВМА, където се вземат биологични проби за лабораторно изследване. Взетите при медицинския преглед проби се предават с протокол за предаване/приемане на проби за лабораторно изследване в специализираната химико-токсикологична лаборатория на ВМА. Нормата на чл.16 ал.1 предвижда, че след получаване на протокола от специализираната лаборатория по чл. 13 при положителен резултат от лабораторното изследване командирът (началникът) на военното формирование/ръководителят на

съответната структура - заявител, изпраща военнослужещия в психиатричен кабинет на консултативно-приемно отделение на ВМА - МБАЛ – София. Изрично в чл.16 ал.2 от Наредба №Н-5 е предвидено, че в случай че военнослужещият не се яви в психиатричния кабинет на консултативно-приемно отделение на ВМА - МБАЛ - София, командирът (началникът) на военното формирование/ръководителят на съответната структура му налага дисциплинарно наказание по реда на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и правилника за неговото прилагане.

Съгласно правилото на чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗОВСРБ дисциплинарно наказание "уволнение" са налага задължително при явяване на военнослужещия в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения, причинено от употреба на алкохол или от злоупотреба с наркотични вещества. По делото е безспорен факта, че на 14.01.2023 г. М. Б. е бил на работа в нетрезво състояние като с техническо устройство е установено 1.36 промила, а с химическа експертиза на кръвта наличие на алкохол го потвърждава. В случая съгласно посочената по-горе нормативно уредена процедура, на жалбоподателя е бил издадена обменна карта/талон за преглед във ВМА-КПО-София-психиатричен кабинет с отбелязване, че се изпраща за преглед/ /диагностично уточнение/ военнослужещ с установена положителна проба за алкохол на основание чл.16 ал.1 от Наредба №Н-5/27.06.2012г., но той не се е явил, като е саворъчно е отбелязал, че отказва да се яви на психиатричния преглед. С оглед разпоредбата на чл.16 ал.2 от Наредба №Н-5 единствено възможно действие от страна на командира на ВФ е било издаването на процесната заповед за дисциплинирано наказание, като в случая административният орган действил в условията на обвързана компетентност. Неговата преценка по чл.247 ЗОВСРБ относно вида и размера на наказанието е от изключителната компетентност на дисциплинарнонаказващия орган и в тази си част тя е в рамките на предоставената му от закона оперативна самостоятелност, като е наложено дисциплинирано наказание „уволнение“ предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и поведението на военнослужещия до извършване на нарушението, за нарушаване на военната дисциплина –неизпълненише на заповед на Министъра на отбраната №ОХ-743/12.08.2022 относно забрана на употребата на алкохол и наркотични вещества. В този смисъл е и установената съдебна практика, която предвижда, че „явяването на работа след употреба на алкохол от военнослужещ изключва свободната преценка на административния орган при определяне на наказанието, като я замества с преценката на законодателя за тежестта на извършеното деяние и необходимостта същото да бъде санкционирано с най-тежкото дисциплинарно наказание“- Решение № 4441 от 22.04.2015 г. на ВАС по адм. д. № 11737/2014 г., V о., Решение № 7249 от 22.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 14195/2011. Естеството на преценката при условията на тази разпоредба и съдържащите се в оспорената заповед изрични мотиви във връзка с тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е осъществено и поведението на военнослужещия – констатирана по надлежния ред употреба на алкохол, съставляват достатъчно основание да се приеме, че от органа са обосновани причините, поради които е наложено най -

тежкото дисциплинарно наказание. Отделно от това, по делот е приета съдебна токсикологична експертиза, чието заключение е, че наличието на алкохол в кръвта 1.36 промила, установено с дрегер, се изразява в емоционална неустойчивост, отслабване концентрацията на вниманието, забавени реакции, умерено изразени координационни нарушения и вегетативни смущения, като към същата степен отговоря и получения резултат от изследването на кръвната проба.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника се следват разноски, като в настоящото производство е направено своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и присъждане на разноски в полза на ответника. Съдът намира искането за основателно по чл. 143, ал. 3 от АПК, предвид изхода на спора за тази съдебна инстанция, пред която ответникът е бил представляван от юрисконсулт, и определя размера му, на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, на 100 лв. за настоящото производство, като в ползва на ответника следва да бъдат присъдени и разноските за извършената по делото експертиза в размер на 300 лева, като иска за заплащане на юрисконсултско възнаграждение съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде оставен без уважение поради неприложимост на посочения нормативен акт относно юрисконсултското възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. Б. срещу Заповед № ЛС-7/17.02.2023 на Началника на военно формирование 22620-София, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратен договора за военна служба.

ОСЪЖДА М. Г. Б. ЕГН [ЕГН] да заплати на Началника на военно формирование 22620-София разноски по делото за настоящата съдебна инстанция в размер на 300 лева (триста лева), както и сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: